

HERODES OVERWONNEN

O wond're ster die 't licht doet dagen,
waarvoor de macht der aarde kniel,
Herodes kan u niet verdragen,
uw aanblik brandt in zijne ziel.

Herodes ziet zijn troon reeds wank'len
en angst doorwoelt zijn heerschersbrein,
hij roept te wapen zijn soldaten,
geen kindeke zal veilig zijn.

Geween, gekerm langs Beth'lems straten,
een slachting om een kinderlijf,
de kleine knuistjes, teere voetjes
door machtswellust verminkt, verstijfd...

En in diezelfde donkere nachte
een engel daalt in stilte neer,
wekt Jozef uit zijn zoete droomen,
spreekt zacht: „alzo zegt u de Heer:

Neem 't Kindeke en Zijne moeder,
voordat ge 't doodsgevaar ontmoet,
Herodes zoekt den Christus Koning,
zijn handen druipen van jong bloed...

O wond're ster die 't licht doet dagen,
weer straalt gij aan den hemeltrans!
de wereld wentelend in 't duister
ontmoet uw schoonen diepen glans.

Ria Draak-Groeneveld

OUDEJAARSNACHT IN JERUZALEM

Er bestaat een schoone, oude
legende omtrent den Heiland,
die om haar leerzaamheid ver-
dient gekend te worden.

Op zekeren Oudejaarsnacht zat de
Heiland, zoo zegt het oude verhaal,
te midden Zijner discipelen. In een
opgewekten toon werden de gesprek-
ken gevoerd en ieder nam er op zijn
beurt aan deel.

Alleen Johannes deed niet mee; som-
ber en droevig staarde hij vóór zich
uit.

Toen de Heiland hem vroeg naar de
oorzaak van zijn droefgeestigheid,
zeide hij: „Wanneer zal het rijk van
den vrede, waarom wij bidden, in al
zijn heerlijkheid gezien worden?”

De Meester antwoordde den discipel
niet op deze vraag. Alleen zeide Hij:
„Komt, laten wij door de stad wand-
elen.”

Nadat zij enkele straten hadden
doorwandeld, stond de Heiland stil
en zeide tot Johannes: „Zie van
waar gij gekomen zijt en wat achter
gebleven is.”

„Ik zie slechts dichte duisternis!”
antwoordde Johannes.

„Welnu,” zei de Heere, „laten we
dan verder gaan.”

Een poos later herhaalde Hij de uit-
noodiging: „Zie nu achter u!”

Johannes deed het en zag nu tot zijn
verbazing, dat de weg, dien zij ge-
gaan waren, schitterde in een zach-
ten glans.

Dit was ook het geval met elk huis,
dat ze voorbij geloopten waren.

Nu verstond de discipel, wat de
Heiland hem in dezen Oudejaars-
nacht had willen leeren: de wereld
is duister, maar overal waar de lief-
de van Christus in die donkere we-
reld wandelt, daar wordt het licht!
Zoo is het — Gode zij dank — op
Oudejaar 1939 nog! P. de Z. J.Gzn

Naar een beeldhouwwerk van A. Hoffmann

De vlucht naar Egypte.